

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Svibanj - Lipanj 2023

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Pakao predaje svoje mrtve 2

Međunarodne Biblijske Studije

Prazna grobnica 11

Na putu za Emaus 13

Isus se ukazuje na obali 15

Isus nadvlada nečistog duha 18

Obećanje Duha Svetoga 20

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Vedrina kao pomoć u
prevladavanju 23

OBEĆANJA 35

The Dawn - Croatian Edition

May - June 2023

First issue published December 2013

Printed in USA

Pakao predaje svoje mrtve

*“Mrtav bijah, a evo
živim u vijeku vjekova
te imam ključe Smrti i
Podzemlja.”*

— *Otkrivenje 1: 18*

U ZEMLJI IZRAELA,
prije gotovo dvije tisuće
godina, dogodio se najdra-
matičniji događaj svih vre-
mena, ali tada se za to znali
rijetki osim nekoliko sljedbe-
nika Isusa iz Nazareta. Njihov

Gospodin i Učitelj, razapet od strane njegovih neprijatelja
manje od tri dana prije, bio je božanskom moći podignut
iz mrtvih. Sada smo ponovno došli u doba godine kada će
se obilježavati ovo najveće od svih čuda. Mnogi će barem
nakratko razmišljati o ovom pokazivanju silne Božanske
moći.

Doista, Isusovo uskrsnuće bilo je čudo, na kojem
počiva jedan od velikih kamena temeljaca kršćanske vjere
i nade! Silna moć Stvoritelja svemira korištena je u
vraćanju života onome tko je dobrovoljno umro za grijeh
ljudi, kako bi oni mogli živjeti. Činjenica da je Isus
uskrsnuo od mrtvih daje nam pouzdanje da će svako
Božje obećanje biti ispunjeno. Uvjerava nas da možemo
proučavati njegovu Riječ i planirati u vjeri, vjerujući da
ništa što je obećao nije preteško za ispunjenje putem
božanske moći.

Svijet je danas pun kaosa i patnje, a ljudi se boje da će sutra biti još gore. Glavni razlog tome je nesposobnost ljudske mudrosti i moći da se nosi s problemima koje su stvorili grijeh i sebičnost. Mnoge zemlje svijeta boje se agresivnih planova drugih zemalja, a jedino sredstvo zaštite poznato čovjeku je obrambeni zid naoružanja. Međutim, uspjeh Božjeg plana za spas čovječanstva od posljedica vlastitog grijeha zajamčen je božanskom moći. To je ista moć koju je Stvoritelj pokazao uskrisivši Isusa Krista iz mrtvih.

U propovijedi na Marsovu brdu apostola Pavao objavljuje da je Bog dao jamstvo svim ljudima za budući dan pravednosti uskrisivši Isusa od mrtvih. (Djela apostolska 17: 31) Njegovo uskrsnuće dokazalo je da je Bog bio zadovoljan Isusovom žrtvenom službom, a također je potvrdilo da je božanska sila obilno sposobna podariti blagoslove života koje pruža Učiteljeva smrt. Ovo je čudo dalje pokazalo da je, uz podršku božanske moći, uskrsli Krist potpuno sposoban uspostaviti kontrolu nad ljudskim odnosima i da će obećanja njegova kraljevstva biti sigurno ispunjena. To znači da možemo pouzdano vjerovati da će u Božje vrijeme biti mir na Zemlji, da će narodi “svoje mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove.” Ovo su neki od mnogih blagoslova koji su obećani, a mi znamo da će “privržena ljubav JAHVE nad vojskama” ispuniti sve njegove dobre nakane.— Mihej 4: 1-4; Izaija 9: 7

NEPOGREŠIVI DOKAZI

Luka nas izvješćuje da se Isus “poslije svoje muke mnogim dokazima pokazao da je živ”. (Djela apostolska 1: 3) Čudo uskrsnuća je stoga sasvim potvrđeno. Čak i nakon što je uskrsli Isus uzašao u blaženstvo i više se nije ukazivao svojim učenicima, razgovarao je s apos-

tolom Ivanom u viziji na otoku Patmosu, pružajući tako još jedan dokaz da je živ. Uistinu, on je to naglasio kada je, riječima našeg uvodnog teksta, objavio: “Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji, i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova.”—Otkrivenje 1: 9-18

Milijuni na različite načine povezuju vlastitu nadu u život s čudom Isusova uskrsnuća. “Budući da on živi, i mi ćemo živjeti”, uobičajen je osjećaj među kršćanima koji se izjašnjavaju i vrlo je istinit. Međutim, kako će oni koje je Isus otkupio živjeti, gdje i kada, pitanja su koja obično ostaju bez odgovora. Zasigurno, nema mnogo onih koji su navikli povezivati riječi našeg teksta s vlastitom nadom u život po Kristu, no ipak je to jedna od najsmislenijih izjava u Bibliji koja se odnosi na tu temu.

Isus nije samo objavio Ivanu da je sada “živ u vijeke vjekova”, već i da ima ključeve pakla i smrti. Sve dok Isus nije uskrsnuo od mrtvih, nitko nije imao te ključeve. Svijet je nastavio patiti i umirati, a nijedna ljudska snaga nije mogla učiniti ništa u vezi s tim. “Uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt.” (Rimljanima 5: 12) Bila je to pravedna kazna i nije se mogla poništiti, jer je nepromjenjivi Božji zakon da je “plaća za grijeh smrt.”—Rimljanima 6: 23

Dakle, nije bilo rješenja za problem patnje i smrti. Međutim, nakon što je Isus uskrsnuo od mrtvih, bilo je drugačije, jer tada je imao ključeve koji će u određeno vrijeme otključati veliku tamnicu smrti i pakla i osloboditi njezine zarobljenike. (Izaija 61: 1; Luka 4: 18) Pavao nam pruža misao sličnu ovoj u Rimljanima 14: 9, koja glasi: “Ta Krist zato umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i živima.” “Biti gospodar” podrazumijeva kontrolu ili moć, što je u biti ista misao koju je Isus slikovito prikazao rekavši da ima “ključeve” pakla i smrti.

ISUSOVA DUŠA U PAKLU

Isus povezuje svoju smrt i uskrsnuće s činjenicom da sada ima ključeve pakla i smrti, kao da je svojom smrću osigurao te ključeve. To je istina. Dok je Isus bio mrtav, on je zapravo bio u biblijskom paklu. Na to nam skreće pozornost Psalam 16: 10. Ovo je proročka molitva koja predstavlja Isusa kako izražava svoje uvjerenje da će uskrsnuti od mrtvih, govoreći: “Jer mi nećeš ostaviti dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.” Apostol Petar je na dan Pedesetnice citirao ovo proročanstvo i potvrdio da se ono odnosi na Krista Isusa, koji je doista bio uskrsnuo od mrtvih.—Djela apostolska 2: 25-32

Da bismo cijenili punu dubinu značenja sadržanu u ovom prekrasnom izrazu vjere od strane Učitelja, bitno je uzeti u obzir njegovu uporabu riječi pakao, kako u njegovoj molitvi tako i u našem tekstu, gdje nam Isus govori da sada ima ključeve pakla. U Starom zavjetu pakao je prijevod hebrejske riječi sheol, a u našem tekstu prijevod je grčke riječi hades koja ima isto značenje.

Ova hebrejska riječ sheol jedina koja je u Starom zavjetu prevedena kao pakao, ali se ista riječ prevodi i kao grob i jama. Riječ sheol pojavljuje se ukupno šezdeset pet puta. Trideset jedan put se prevodi kao grob, trideset jedan put kao pakao, a tri puta kao jama. Budući da je ovo bio jedini “pakao” Starog zavjeta, bio je to jedini pakao za koji su drevni Božji sluge znali u razdoblju od nekih četiri tisuće godina.

U stvarnosti, biblijski pakao je jednostavno stanje smrti ili stanje mrtvih. Njegovo je značenje definirano u Propovjedniku 9: 10, koji glasi: “I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela, ni umovanja, ni spoznaje, ni mudrosti u podzemlju u koje ideš.” Ovo jasno pokazuje da je sheol stanje potpune nesvjestice, što je jedan od razloga zašto i Stari i Novi zavjet često spominju

one koji su umrli kao da spavaju.—5.Mojsijeva. 31: 16; Psalmi 13: 3; Ivan 11: 11-14

U većini slučajeva prevoditelji naše Biblije kralja Jakova, zbog vlastitog pogrešnog razumijevanja, preveli su sheol riječju “grob” kada se govori o pravednoj osobi. Međutim, oni prevode istu hebrejsku riječ kao “pakao” kada se tekst u kojem se pojavljuje odnosi na zlu osobu. Za površne čitatelje Biblije, ovo ostavlja dojam da pravednici i zli kada umru idu na različita mjesta ili u različita stanja. Tradicionalno gledište drži da zli idu u pakao, za koji se—iako ne prema Svetom pismu—vjeruje da je mjesto mučenja, dok pravednici idu u grob.

Međutim, čak ni to nije u potpunosti u skladu s tradicionalnim stajalištem, a to je da pravednici idu u raj. Vjerojatno su se prevoditelji nadali da će učenik, čitajući tekst koji je prikazivao odlazak pravednika u grob, o njemu razmišljati samo kao o tijelu koje nalazi svoje počivalište u smrti, dok je duša ta koja ide u nebo.

Međutim, u Psalmu 16: 10, Isusovom proročanskom izrazu povjerenja da će uskrsnuti od mrtvih, prevoditelji su upotrijebili riječ pakao da prevedu sheol, iako su morali znati da se tekst odnosi na Isusa, Božjeg jedinorođenog Sina. Bio je “svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika”, i stoga nije zaslužio da bude kažnjen u paklu, kako su oni pretpostavljali, mučenjem. (Hebrejima 7: 26) Zašto su prevoditelji to učinili? Zašto nisu slijedili svoje običaje i upotrijebili riječ grob, kada se tako jasno mislilo na pravednu osobu?

Odgovor je, vjerujemo, sasvim očit. U tekstu Isus objavljuje da njegova duša neće biti ostavljena u paklu. Oni koji su preveli našu Bibliju kralja Jakova nisu vjerovali da je Isusova duša otišla u grob. Oni zapravo nisu vjerovali da ljudske duše, bile one pravedne ili grešne, idu u grob ili u smrtno stanje, tako da nisu mogli dobro prevesti

tekst na način koji bi otkrio da su gledišta cijelog kršćanstva pogrešna.

Stoga su upotrijebili riječ pakao, iako su morali znati da će se zbog toga neki zapitati zašto je Isus otišao u pakao kad je umro. Bili su u dilemi i odabrali su najbolje rješenje koje su mogli. Uostalom, tradicionalno—ali ne prema Svetom pismu—oni u paklu su živi, a ne mrtvi, pa bi stavljanje Isusove duše u pakao prema njihovom prijevodu značilo da je barem još uvijek živa.

Ne bunimo se posebno protiv riječi pakao kao prijevoda za sheol, jer na kraju krajeva, izvorno značenje ove engleske riječi pakao (hell) je jednostavno “skriveno” ili “prekriveno” stanje. Tek kada je riječ dobila lažno značenje od strane onih koji nisu razumjeli biblijsko učenje o smrti, s njom su se povezale sugestije o vatri i mučenju. Riječ grob, ako o njoj razmišljamo kao o stvarnom mjestu ukopa, također nije dobar prijevod riječi sheol, koja označava “stanje” smrti—a ne mjesto ukopa.

Isusova je duša otišla u stanje smrti. Prorok Izaija izjavljuje da je “izlio svoju dušu na smrt”, i također da će njegova duša biti ponuđena “žrtva za grijeh”. (Izaija 53: 12, 10) Riječ duša, kako se koristi u Bibliji, znači živo biće. Pomisao da Isus izlijeva svoju dušu u smrt jednostavno znači da je položio svoj život. Učinio je to, objašnjava Izaija, kao žrtvu za grijeh.

Neposlušnošću jednog čovjeka “uđe u svijet grijeh”, objašnjava Pavao, “i po grijehu smrt”. (Rimljanima 5: 12) Tako je cijela ljudska rasa, u stvarnosti, išla u biblijski pakao, veliki zatvor smrti. Tamo ne trpe torturu, nego su mrtvi. Biblija ih predstavlja kao da spavaju; prvo, zato što su nesvjesni, a također i zato što će u Božje vrijeme biti vraćeni u život božanskom, čudotvornom silom. Razlog tomu je što je Isus, izlivši svoju dušu u smrt, otkupio Adama i njegov rod od smrti. Zauzeo je mjesto

grešnika u smrti, u sheolu, hadu, biblijskom paklu.—vss. 17-19; 1.Korinćanima 15: 20-22

U našem tekstu, Isus potvrđuje ovo gledište, izjavljujući: “Mrtav bijah, a evo živim.” Isus je doista bio mrtav, od vremena kada je na križu uzviknuo: “Svršeno je”, sve dok ga Bog nije uskrisio iz mrtvih. (Ivan 19: 30; Matej 28: 5-7) Umro je, dobrovoljno, odričući se u smrti svoje savršene čovječnosti kao otkupnine, ili odgovarajuće cijene, za rod proklet grijehom, i time stekao ključeve—pravo ili autoritet—da otključa brave pakla i smrti.—Matej 20: 28; 1.Timoteju 2: 3-6

U vrlo čudesnom obećanju apostolu Petru, Isus je rekao da pakao—hades—ima vrata. Isus je govorio o izgradnji svoje crkve i rekao da je “vrata paklena” neće nadvladati. (Matej 16: 18) Pavao kasnije objašnjava da crkva, vjerni kršćani sadašnjeg doba, sačinjavaju “tijelo” Kristovo i da Krist nije “jedan ud, nego mnogi”. (Efežanima 1: 22, 23; 1.Korinćanima 12: 12, 14) Riječ Krist iz Novog zavjeta odgovara riječi Mesija iz Starog zavjeta. Ono što su Isus i Pavao mislili, dakle, jest da mesijanska obećanja Starog zavjeta moraju čekati ispunjenje dok se cijela crkvena klasa ne upotpuni. Tada, kao što je Učitelj rekao Petru, “vrata pakla” neće nadvladati ispunjenje ovih božanskih obećanja.

Božja obećanja su bila da će, kroz Mesiju, koji, kao što smo vidjeli, uključuje i Crkvu, čovječanstvo dobiti život. Crkva će stoga sudjelovati s Isusom u obećanom djelu blagoslova svih obitelji na zemlji, kao što je izvorno obećano ocu Abrahamu. (1.Mojsijeva 12: 3; 22: 18) Petar objašnjava da ovaj blagoslov uključuje uskrsnuće mrtvih. On to opisuje kao uspostavljanje, što znači obnovu, i tvrdi da će doći “vremena uspostave svega”, i da je ovo veliko buduće vrijeme blagoslova obećano “na usta svetih proroka svojih [Božjih] odvijeka.”—Djela apostolska 3: 20, 21

Ovaj obećani blagoslov sigurno će doći. Iako je svaka generacija roda prokletog grijehom sišla u veliki zatvor smrti—biblijski pakao—vrata pakla neće ih nadvladati da ih tamo zadrže. Isus ima ključeve tih vrata. On će ih širom otvoriti i pozvati zatvorenike na slobodu. (Izaija 49: 7-9) Članovi njegova tijela, crkva, prvi su koji će se vratiti iz smrti kroz ta vrata. Njihovo se spominje kao “prvo uskrsnuće” i objašnjeno je da će “kraljevati s Kristom tisuću godina.”—Otkrivenje 20: 4, 6

Crkva, uskrsnuta od smrti i uzvišena u slavu i moć s Isusom, bit će povezana s njim u tisućljetnom djelu buđenja ostatka mrtvih, držeći vrata pakla otvorenima sve dok svi zarobljenici smrti ne budu pušteni na slobodu. O tome smo uvjereni u Otkrivenju 20: 13, gdje čitamo: “More predade svoje mrtvace, a Smrt i Podzemlje svoje.”

Nesumnjivo, pakao će predati svoje mrtve! Stvoritelj, koji je dao život, obećao je obnoviti život, a Isus je potvrdio ta obećanja dajući sebe u smrti kao otkupninu za Adama i njegovo osuđeno i umiruće potomstvo. Zamjenskom smrću savršenog čovjeka Isusa, cijelo je čovječanstvo postalo Gospodinov otkupitelj, a jedno od ohrabrujućih Božjih obećanja jest da će se “[iz smrti] vraćati otkupljenici JAHVINI. Doći će u Sion [Mesijansko kraljevstvo] klićuć’ od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci..”—Izaija 35: 1

TRI VELIKA ČUDA

Gledajući tako, taj najveći od svih događaja u ljudskoj povijesti, uskrsnuće Isusa Krista iz mrtvih, bio je u stvarnosti prvo od tri velika čuda u Božjem planu da otkupi čovječanstvo od kazne smrti i vrati ljude u život. Drugo od ovih čuda je uskrsnuće Kristovih sljedbenika i njihovo uzdizanje u božansku prirodu da žive i vladaju s

njim tijekom tisuću godina njegova kraljevstva. Treće veliko čudo bit će buđenje iz smrti svih koji su u svojim grobovima, kako bi i oni imali priliku sudjelovati u blagoslovima kupljenim Isusovom smrću na križu na Kalvariji.—Ivan 5: 28, 29; Djela apostolska 24: 15; Otkrivenje 21: 3-5

U tome je, dakle, siguran temelj za vjeru i nadu, iako je današnji svijet više nego ikad prije pogođen patnjom i smrću. U proročanstvu koje se odnosi na naše vrijeme, Danijel je govorio o “vremenu tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi”. (Danijel 12: 1) Postoje svi razlozi za vjerovanje da se ovo proročanstvo ispunjava u sadašnjem strahu i nevolji čovječanstva. Izgledi bi bili mračni i turobni da nije jasno kako je s ovim proročanstvom povezano obećanje izbavljenja, ne samo od nevolja, već i od smrti.

“U ono će vrijeme”, nastavlja Danijel, “tvoj će se narod spasiti – svi koji se nađu zapisani u Knjizi. Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu.” (Danijel 12: 1, 2) Izraz “tvoj narod” odnosi se na Danijelov narod, koji je zapravo Božji narod, vjerni kršćani sadašnjeg doba—duhovni Izraelci. Oni su prvi koji će biti izbačeni, a to se događa u prvom uskrsnuću. Zatim će uslijediti buđenje onih koji “snivaju u prahu zemaljskom”. Kada se probude iz smrti, oni će imati priliku prihvatiti odredbe božanske milosti kroz Krista. Ako to učine i budu se pokoravali zakonima kraljevstva koji tada bude na snazi, dobit će vječni život na zemlji.—Matej 6: 10

To je veličanstvena perspektiva, kako za Isusove sljedbenike, tako i za čovječanstvo općenito. Činjenica da svijet trenutno prolazi kroz veliko vrijeme nevolje i boli znači da su ti obećani blagoslovi života vrlo blizu. Shvaćanjem toga, naše obilježavanje Isusova uskrsnuća ove bi godine trebalo biti više nego ikad smisleno i

nadahnujuće. Iako smo možda trenutno okruženi tugom i smrću, božanska obećanja radosti i života su nam blizu. Jamstvo za to je da je prije gotovo dvije tisuće godina Bog uskrisio Isusa iz mrtvih! ■

Međunarodne Biblijske Studije

Pouka jedan

Prazna grobnica

Ključni stih: “Zastrašene obore lica k zemlji, a oni će im: ‘Što tražite Živoga među mrtvima? Nije ovdje, nego uskrsnu! Sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji’.”
— ***Luka 24: 5,6***

Izabrani tekstovi:
Luka 15: 11-32

U BIBLIJI JE MNOGO

puta zabilježeno pojavljivanje anđela ljudima. (1. Mojsijeva 22: 11-18; Luka 1: 11-13; 2: 9-11) U današnjoj lekciji nalazimo još jedno pojavljivanje anđela, ovaj put ženama koje su došle pomazati Isusovo tijelo. U Matejevom izvješću u našem ključnom stihu, većina biblijskih pri-

jevoda koristi riječi “vi se ne bojte”, izraz koji je smireniji od “ne bojte se”, kako bi se opisao odgovor anđela prestrašenim ženama. (Matej 28: 5) Matej također opisuje pojavu anđela koju je pratio veliki potres i kotrljanje kamena s groba. Rimski stražari bili su toliko uplašeni od tog prizora da su “obamrli”.—vss. 2-4, *New Living Translation*

Činjenica da su praznu grobnicu prve pronašle predane žene značajna je jer naglašava strah muških učenika koji su se okupili u zaključanoj kući. (Ivan 20: 19, NLT) U davna vremena svjedočanstvo žene vrijedilo je manje od svjedočanstva muškarca. Da je priča izmišljena, zasigurno bi muškarci bili zabilježeni kao oni koji otkriše praznu grobnicu.

Prazna grobnica bila je činjenični dokaz koji podupire apostolsko učenje da je Isus uskrsnuo od mrtvih. Protivnici su lako mogli okončati rana izvješća o tim događajima jednostavnom tvrdnjom da je njegovo tijelo pronađeno, ali Bog je spriječio da se to dogodi. Židovski svećenički poglavari čak su izmislili priču da su tijelo ukrali njegovi učenici. (Matej 28: 11-15) Međutim, bilo bi teško povjerovati da bi jedanaestorica ljudi koji nisu bili vojno obučeni bili u stanju nadjačati rimske stražare kod grobnice. Kad je Petar propovijedao na Pedesetnicu pedeset dana kasnije, nitko nije osporio njegovu tvrdnju da je Isus uskrsnuo.

Mjesto grobnice također je bilo važna značajka u prilog tvrdnji da je Isus uskrsnuo od mrtvih. U Evanđelju po Marku u 15: 43 stoji: “Dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo.” Stih 47 dodaje: “A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.” Josip je bio častan čovjek i žene su promatrale gdje je točno položio Isusovo tijelo. Nije bilo obmane niti prijevare, ni od strane Josipa ni od strane žena. Iste žene koje su svjedočile Isusovom polaganju u grobnicu vidjele su je praznu trećeg dana.

Dvadesetak godina nakon što se dogodilo Isusovo uskrsnuće, apostol Pavao je pisao o tim događajima. (1. Korinćanima 15: 3-8) Izvijestio je o najmanje pet različitih Isusovih ukazanja nakon uskrsnuća, uključujući jedno u kojem je više od “pet stotina braće zajedno” vidjelo Gospodina i da je većina njih tada još bila živa. Pavao je i sam na

tren vidio svjetlost slavljenog Isusa na putu za Damask u vrijeme svog obraćenja.—Djela apostolska 9: 1-6

Pravni slučajevi zahtijevaju dokaze iz uvaženih i višestrukih izvora. U slučaju prazne grobnice ispunjena su oba zahtjeva. U našoj lekciji svi dokazi upućuju na autentičnost biblijskih zapisa da je grob bio prazan jer “Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!”—1.Korinćanima 15:20, *Nova međunarodna verzija* ■

Pouka dva

Na putu za Emaus

Ključni stih: “*Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: ‘Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?’*”
— **Luka 24: 31, 32**

Izabrani tekstovi:
Luka 24: 13-32

TREĆEG DANA NAKON

Isusove smrti, u nedjelju rano ujutro, Marija Magdalena je prva vidjela uskrslog Gospodina. (Marko 16: 9-11; Ivan 20: 11-18) Ubrzo nakon toga Isus se ukazao drugim dvjema ženama koje su došle pomazati njegovo tijelo, Mariji, Jakovljevoj majci i Salomi. (Marko 16: 1; Matej 28: 1, 9, 10) Malo se zna o Isusovom trećem ukazanju osim da mu je Šimun

Petar nazočio sam. (Luka 24: 34) Nitko od drugih pisaca Novog zavjeta ne spominje ovo ukazanje osim Pavla, koji je u 1. poslanici Korinćanima 15: 5 rekao samo: “Ukaza se Kefi”,

Petrovo aramejsko prezime. Vjerojatno je Isus htio osobno ohrabriti Petra nakon krivnje koju je morao osjećati jer je tri puta zanijekao Učitelja. (Luka 22: 55-62) Tri stvari koje privlače Isusa kod onih koji ga traže su ljubav, pokajanje i širenje njegovih učenja. Vidimo ljubav i pokajanje izraženo od strane žena i Petra pri njegovim ukazanjima njima.

Pripovijest se sada okreće dvojici Isusovih učenika koji su kasnije istog dana pješice išli prema selu Emaus, nekih jedanaest kilometara udaljenom od Jeruzalema. (Luka 24: 13) Vjerojatno su njih dvojica vjerovali da bi šetnja i razgovor o raspeću i praznom grobu mogli donijeti olakšanje od zbunjajućih događaja tih dana. Možda je nedostatak razumijevanja koji ih je mučio potaknuo uskrslog Isusa da im se pridruži na njihovom putovanju. Vidio je da ga oni posebno trebaju, jer je njihova vjera bila teško ranjena.—vss. 14-24

Isus je nježno prekorio dvojicu koja su išla prema Emausu, rekavši im: “O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?” (Luka 24: 25, 26, Nova međunarodna verzija) Zatim im je rekao istinu o sebi kako je otkrivena u Svetom pismu: “Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu.”—vs. 27, *NIV*

Glavni smisao Isusovih riječi bio je da su sve što se dogodilo već predvidjeli i zapisali Mojsije i proroci; i te su se stvari sada ispunjavale. Isus je želio da u potpunosti razumiju Božji plan i da znaju da, iako stvari ponekad izgledaju beznažno i mogu se pojaviti sumnje, ne trebaju tražiti dalje od Svetog pisma kako bi razumjeli kako i zašto su se određeni događaji dogodili. U ovom slučaju najprije Krist mora trpjeti; tada je on slavljen. Kakva propovijed!

Zanimljivo je da se Isus nije otkrio dok je bio na putu s ova dva učenika, već je pričekao do opuštenijeg trenutka zajedničkog uživanja u objedu. Ovo bi moglo biti paralelno s našim razlučivanjem Istine. Ponekad kada ne možemo razum-

jeti neku stvar, informacije prikupljamo proučavanjem Biblije. Tek nakon što se nastani u našim srcima i kad u potpunosti probavimo ono što smo naučili, dolazi nam veća zahvalnost. “Uznastoj da kao prokušan staneš pred Boga kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno reže riječ istine.” (2. Timoteju 2: 15) Naš ključni stih ukazuje na veličanstveno prosvjetljenje koje je došlo do ove dvojice učenika kao ishod Isusovog posjeta njima na putu za Emaus. ■

Pouka tri

Isus se ukazuje na obali

Ključni stih: “Kaže im Isus: ‘*Hajde, doručkujte!*’ I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: ‘*Tko si ti?*’ Znali su da je Gospodin.”
— *Ivan 21: 12*

Izabrani tekstovi:
Ivan 21: 1-14

OKRUŽENJE DANAŠNJE

lekcije je treće ukazanje Isusa svojim učenicima kao grupi nakon njegovog uskrsnuća. (Ivan 21: 14) Toma nije bio prisutan kada se Isus prvi put pojavio jedanaestorici u nedjeljnu večer svog uskrsnuća. (Ivan 20: 19-24) Drugi su učenici rekli Tomi kada se vratio: “Vidjeli smo Gospodina!” On

im odvrati: ‘Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg

čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.”” Osam dana kasnije Isus se ponovno pojavio među njima, s prisutnim Tomom. Gospodin mu reče: “Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.” Toma se tada uvjerio da je Isus doista živ.—vss. 25-28

U noći svog uhićenja Isus je rekao jedanaestorici: “Svi ćete se vi još ove noći sablazniti zbog mene. Ta pisano je: Udarit će pastira i stado će se razbjeći. Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.” (Matej 26: 31, 32, NLT) Kako su tjedni prolazili, uzbuđenje što se Isusa može vidjeti živog počelo je jenjavati. Isusove riječi postale su stvarnost, a njegovi su se učenici počeli raspršivati. Petar je zbog svojih godina i urođenog vodstva prvi predložio povratak prijašnjem životu. “‘Idem ribariti.’ Rekoše: ‘Idemo i mi s tobom.’”—Ivan 21: 3, *Nova međunarodna verzija*

Možemo zamisliti kako su se učenici prisjetili Isusovog poziva kada im je rekao: “Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!” (Matej 4: 19) Više od tri godine slijedili su onoga za kojeg su vjerovali da je Mesija, ali sada su bili ožalošćeni i zbunjeni jer su ponovno krenuli ribariti. Njihovo iskustvo prve noći zabilježeno je kao razočaranje. Lovili su cijelu noć i ništa nisu ulovili. Kad je jutro svanulo i približili su se obali, začuli su glas koji je pitao: “Dječice, imate li što za prismok?” (Ivan 21: 5) Budući da je odgovor bio “ne”, stranac im reče: “‘Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete.’ Baciša oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe.”—vs. 6

Ivan pun ljubavi bio je taj koji je prvi shvatio da je ovo čudo i rekao Petru: “Gospodin je!” Budući da je bio čovjek od akcije i bez sumnje još uvijek u srcu

patio zbog svog nijekanja Gospodina, Petar je odmah zaronio u more i otplivao do obale. Ostali učenici slijedili su ga u malom brodu vukući mrežu s ribom. Tamo su vidjeli žeravicu na kojoj su bili položeni riba i kruh.—vss. 7-9

Današnji ključni stih ističe da su svi učenici tada shvatili da je to Isus, iako se pojavio u drugačijem obliku od svojih ranijih ukazanja. Time je dokazao da je živ kao duhovno biće i potaknuo je svoje učenike da se vrte ribarskom poslu ljudi. “Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio! I evo, ja sam s vama u sve dane—do svršetka svijeta.”—Matej 28: 19, 20, *Engleska standardna verzija* ■

Image ©Annalisa - stock.adobe.com

Isus i Petar

Ključni stih: “*Nakon doručka upita Isus Šimuna*

Petra: ‘Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?’

Odgovori mu: ‘Da, Gospodine, ti znaš da te volim!’ Kaže mu: ‘Pasi jaganjce moje!’”

— *Ivan 21: 15*

Izabrani tekstovi:

Ivan 21: 15-19

MNOGO SE TOGA

dogodilo od nedjelje uskrsnuća. Kao što je spomenuto u našim prethodnim lekcijama, Isus se tog dana ukazao Mariji Magdaleni, ženama koje su bile s njom, samom Petru, dvojici učenika koji su išli putem za Emaus, i konačno jedanaestorici te večeri, osim Tome.

Uskrsli Gospodin nije uvijek prepoznat po nekadašnjem ljudskom liku, nego po glasu i načinu lomljenja kruha. Svojim se učenicima čudesno ukazao u zatvorenoj prostoriji u koju nitko nije video da je ušao. Kroz ova pojavljivanja Isus je pokazao ne samo da je živ, već i da je sada moćno duhovno biće koje može dolaziti i odlaziti po želji.

Kao što je zabilježeno, jedno od njegovih ukazanja bilo je nasamo Šimunu Petru. O ovom pojavljivanju su nam rekli dvojica iz Emausa nakon što im je Isus otkrivao Pisma. Kad su se vratili u Jeruzalem, rekli su okupljenima: “Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!” (Luka 24: 30-34) Pavao jedini drugi put u Novom zavjetu spominje ovo pojavljivanje u 1. poslanici Korinćanima 15: 5, jednostavno govoreći: “Ukazao se

Kefi [Šimunu Petru], zatim dvanaestorici.”

Možemo samo pretpostaviti da je Isus znao da Petra treba ohrabriti za buduće evanđeosko djelo. Sram i obeshrabrenost zbog tri nijekanja njegova Učitelja bili bi veliki teret. Kakva li je nježnost vjerojatno bila izražena tom prigodom dok je Isus nježno, u intimnom razgovoru, uklonio krivnju iz Petrova uma. Kakva li je lekcija nama znati da je Gospodin spreman dati nam isto ohrabrenje u našim satima nevolje, kušnje ili zbunjenosti. Isus zna da smo nesavršeni ljudi i podsjeća nas da nismo određeni trenucima tjelesne slabosti, već željom našeg srca da mu služimo.

Sada, možda nekoliko tjedana kasnije, večerajući na obali Galilejskog jezera, Isus upita Petra: “Ljubiš li me više nego ovi?” Petrov brzi potvrdni odgovor bio je: “Da, Gospodine; ti znaš da te volim.” Što je Učitelj mislio dovodeći u pitanje Petrovu ljubav prema njemu? Više od tri godine ranije, prisjećamo se da je Isus, “prolazeći uz Galilejsko more, ugledao dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kazao im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi.’”—Matej 4: 18-20

Međutim, nakon tri i pol godine s Isusom, Petar se odlučio vratiti ribolovu. To je bilo usprkos činjenici da se uskrslu Gospodin prethodno intimno ukazao Petru, kao što je ranije navedeno u Luki 24: 34. Isus je sada nedvojbeno pitao Petra je li njegov ribarski posao nadmašio njegovu ljubav prema Učitelju. Je li Petar bio voljan ponovno ostaviti svoj ribolov suočen s predrasudama javnosti i prijekorom zbog križa? Je li bio voljan odreći se svoje poslovne i društvene prednosti kako bi umjesto toga propovijedao kraljevstvo Božje i, kako je Isus rekao u našem ključnom stihu, “pasao njegove jaganjce?” Doista, Petar je jednom zauvijek napustio svoj ribarski posao i

vjerno vršio svoju apostolsku službu. Slično se od nas traži: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.”—Matej 16: 24 ■

Pouka peta

Obećanje Duha Svetoga

***Ključni stih: “Nego primit
ćete snagu Duha Svetoga
koji će sići na vas i bit ćete
mi svjedoci u Jeruzalemu,
po svoj Judeji i Samariji i
sve do kraja zemlje.”
— Djela apostolska 1: 8***

***Izabrani tekstovi:
Djela apostolska 1: 1-11***

DJELA APOSTOLSKA, koja je napisao Luka, počinju pozivanjem na Evanđelje koje nosi njegovo ime. “Prvu sam knjigu, Teofile, sastavio o svemu što je Isus činio i učio do dana kad je uznesen pošto je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu Svetome.” (Djela apostol-

ska 1: 1, 2, *J. B. Phillips Novi zavjet*) Ovo izvješće prenosi misao da je Isusova osobna služba bila samo početak njegova djela. Izabrao je dvanaest apostola da nastave raditi na Evanđelju i propovijedati kraljevstvo koje će blagosloviti sve obitelji na zemlji u određeno vrijeme.—1.

Mojsijeva 22: 18; Djela apostolska 3: 25

Apostoli su bili svjedoci čuda koja je samo Mesija mogao učiniti, ali je velik dio njegova propovijedanja ostao misterij. Više puta im se ukazivao tijekom razdoblja od četrdeset dana nakon svog uskrsnuća razgovarajući s njima o stvarima koje se odnose na Božje kraljevstvo, ali oni još nisu bili potpuno spremni za svoju misiju. Današnji ključni stih objašnjava da bi dar Duha Svetoga otvorio njihovo razumijevanje mnogih Isusovih učenja. Prije svoje smrti, Isus je na sličan način obećao: “Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh.”—Ivan 14: 26, *Emphatic Diaglott*

Darivanje Duha Svetoga izabranim apostolima našeg Gospodina bilo bi znak za otvaranje “visokog poziva” Evanđeoskog doba. (Filipljanima 3: 14) Na dan Pedesetnice, preostalih izvornih jedanaestorica bili su prvi koji su primili začecje od Duha Svetoga. (Djela apostolska 2: 1-4) Tamo se također okupilo veliko mnoštvo vjernih Židova koji su došli u Jeruzalem proslaviti Blagdan sedmica u skladu s Jahvinim uputama. (5.Mojsijeva 16: 16) Sada začet Duhom Svetim, Petar je govorio okupljenima, citirajući Joelovo proročanstvo: “U posljednje dane, govori Bog: Izlit ću Duha svoga na svako tijelo. ... I tko god prizove ime Gospodnje, bit će spašen.” (Djela apostolska 2: 17, 21, *Phillips*) Petar se pozvao na riječi starozavjetnih proroka kako bi pokazao da većina njihovih spisa ukazuje na Isusa Krista, za kojeg su apostoli sada mogli osobno potvrditi da je uskrsnuo od mrtvih.

Petar je završio svoju propovijed pozivom: “Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oprostite grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga. Ta za vas je ovo obećanje i za djecu vašu i za sve one izdaleka, koje pozove Gospodin Bog naš.”—Djela

apostolska 2: 38, 39, (*engleska standardna verzija*)

Petar je poslušao Isusovu zapovijed, koju ih je tijekom svoje službe poučio: “Putom propovijedajte: ‘Približilo se kraljevstvo nebesko!’” (Matej 10: 7, ESV) Pavao je potvrdio ovaj poziv, kasnije otvoren i Židovima i poganima, rekavši: “On nas otkupi od prokletstva da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri.”—Galaćanima 3: 14, *Nova međunarodna verzija*

Vedrina kao pomoć u prevladavanju

*“Veselo je srce izvrstan lijek, a neveseo duh suši kosti.”
—Mudre izreke 17: 22*

RJEČNIK OPISUJE vedrinu kao “stanje vrhunskog blagostanja i dobrog raspoloženja, blaženstva, veselja, sreće i radosti”. Vedrina utjelovljuje stav uma koji bi trebao pratiti pravog kršćanina bez obzira na okolnosti. Sveto pismo čak podupire vezu između vedrine i zdravlja: “Bistar pogled razveseli srce i radosna vijest oživi kosti.”—Mudre izreke 15: 30, *Nova međunarodna čitateljska verzija*

Postoji opća suglasnost među medicinskom zajednicom da veselje ima blagotvoran učinak na fizičko i emocionalno blagostanje ljudske vrste. Jedan primjer takvog razmišljanja odnosi se na srce, koje krvlju opskrbljuje sve dijelove tijela. Ako srce nije zdravo, tada tijelo može patiti od raznih bolesti i bolova zbog nepravilne opskrbe krvlju. Mnogi tako pogođeni ljudi pokušavaju regulirati svoju prehranu i uvesti režim vježbanja kako bi poboljšali svoju cirkulaciju. Međutim, oni sami po sebi često nisu dovoljni da bi značajno utjecali na bolesno stanje. Pretpostavlja se da je glavni uzrok srčanih problema stres i popratni opći nedostatak vedrine.

OSOBNOST SVJEDOČANSTVO

Kada je Norman Cousins, poznatom bivšem piscu i uredniku tjednika Saturday Review of Literature, dijagnosticirana srčana bolest, zaključio je da bi, ako stres pogoršava bolest, smijeh možda ublažio njegove česte bolove. Iako mu je rečeno da mu je preostalo još malo života, odlučio je uzeti liječenje u svoje ruke. Uzimao je velike doze vitamina C i gledao stare komedije.

Kasnije je napisao: "Došao sam do radosnog otkrića da deset minuta iskrenog smijeha iz trbuha ima anestetički učinak i daje mi najmanje dva sata bezbolnog sna. Kad bi učinak smijeha na bol nestao, ponovno bismo uključili filmski projektor i nerijetko bi to dovelo do novog razdoblja bez boli." Njegova knjiga, Anatomija bolesti kako je doživljava pacijent, postala je bestseller. Također je potaknuo istraživanje veze između smijeha i liječenja unutar medicinske zajednice.

ZNANSTVENI DOKAZI

Kada se netko smije, tijelom teče krv obogaćena kisikom i poboljšava jakost i kvalitetu krvi. Oni koji pate od neke bolesti često mogu poboljšati svoje stanje razvijanjem vedrog stava. Oni koji nisu tako pogođeni mogu si pomoći u sprječavanju bolesti tako što će u svoje živote unijeti vanjske izvore veselja, ako po prirodi nisu veseli. Moć pozitivne sugestije također se zagovara kao pomoć dobrom zdravlju i učinkovitom roditeljstvu.

Razmotrite ove pronicljive komentare iz pera poznatog biblijskog pisca. "Ako umjesto sunca pada kiša i oblačno je, tmurno razmišljati o danu samo će pogoršati situaciju i sugerirati drugima tmurne misli. Kišni dani imaju svoje blagoslove za nas kao i za druge, a naš um bi ih trebao brzo primijetiti i prenijeti ih sugestijama svojim prijateljima. Majka bi trebala preduhitriti djetetovo

razočaranje skrećući mu pozornost na prekrasnu kišu koju je Bog dao da cvijeće, drveće i travu napoji i okupa kako bi ih osvježila, kako bi nam bili svijetli i veseli i davali više plodova; i da osigura za stoku i za nas vodu za piće i kupanje kako bi bili čisti i sretni, i hvalili ga i voljeli ga i služili mu.”

KRISTOV PRIMJER

S višeg stajališta, veselje ima izravan utjecaj na duhovno zdravlje predanih kršćana. Tijekom svog zemaljskog boravka Krist je bio oličenje vedrine usprkos iznimno teškim iskustvima koja je pretrpio dok je izvršavao svoje posvećene zavjete. Učitelj je započeo svoj žrtveni put nakon što se predstavio u krštenju ispunjenjem proročanstva: “Evo dolazim! U svitku knjige piše za mene: Milje mi je, Bože moj, vršit’ volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.”—Psalmi 40: 7, 8

Tajna Isusova uspjeha u prevladavanju nedaća bila je u tome što je radosno prihvatio Božju volju kao put koji treba slijediti, a u svakom pojedinom se pokazao vjernim. Ignorirao je porugu i sramotu koju su mu nanijeli pismoznanci i farizeji koji su mu se protivili. Vedrina ne postoji u praznini. Za to mora postojati osnova, a u Isusovom slučaju, kao što je prorekao psalmist, to je bilo zato što je imao Božji zakon, plan i svrhe u svom srcu. To mu je donijelo radost dok je izvršavao svoj udio da ih ispuni. Bio je poletan u vršenju službe koja bi bila ugodna Bogu, nedvojbeno se prisjećajući svog predljudskog stanja za koje nam je rečeno da je bilo svakodnevnij užitak njegova Oca.—Mudre izreke 8: 30

Kroz zajedništvo savršenog srca s Bogom dok je bio u tijelu, Isus je znao da se njegove molitve uvijek čuju. Kakvo li mu je to jamstvo dalo da je sve u redu! Kakva li je radost morala biti njegova spoznaja obećanog

visokog uzdizanja do božanske prirode kao nagrade za radosno i uspješno izvršavanje njegove misije otkupljenja ljudske obitelji. Dok je još bio u tijelu, rekao je: “Doista, kao što Otac ima život u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi.”—Ivan 5: 26).

BOŽANSKA PERSPEKTIVA

Povratak Krista, iskorijenjivanje grijeha, kao i patnje, i uspostava njegovog kraljevstva je Božji način za postizanje trajnog mira i sreće u cijelom svijetu. Dugotrajna vladavina grijeha i smrti spominje se u Psalmu 30: 5 kao razdoblje tame, uz objašnjenje da “večer donese suze, a jutro klicanje.” Prosvijetljeni, posvećeni kršćani cijene cilj Gospodinovog povratka kao uspostavljanja Mesijinog kraljevstva. Ipak, kraljevstvo čeka na vrijeme koje je Bog odredio, i ovo postaje istinski test njihove radosne izdržljivosti dok očekuju od Gospodina da im pomogne tijekom sadašnjeg razdoblja nevolja i kaosa. Osim toga, izgleda da ovaj test održavanja vedrog stava postaje vrlo osoban. Sljedbenik Učitelja, kako bi pokazao poslušnost u nevolji, podvrgnut je većim od običnih poteškoća uobičajenih za one koji nisu u zavjetnom odnosu s Nebeskim Ocem.

Mnogi su takvi sveci prikovani za krevete bolesti i boli tijekom razdoblja od nekoliko godina. Veliki je test njihove izdržljivosti strpljivog čekanja na Gospodina dok prolaze kroz takva teška iskustva. Naravno, uvijek je istina da Bog daje snagu za svaku nevolju, ali to ne znači da su takvi pojedinci nužno oslobođeni patnje. To jednostavno znači da im on pomaže da izdrže. (1.Korinćanima 10: 13, The Emphatic Diaglott) U skladu sa svojom vjerom, oni to mogu podnijeti i podnose, dok gledaju naprijed prema uspostavi kraljevstva. Tada će se ostvariti njihova vlastita nada u slavu, čast i besmrtnost, i na kraju na cijeloj zemlji više neće biti boli, patnje, smrti, kada te

prijašnje stvari nestanu.—Rimljanima 2: 7; Otkrivenje 21: 3-5

Ima i onih koji su pozvani brinuti se za bolesne i unesrećene. I ovo je težak test vedre izdržljivosti. Međutim, mnogi od Gospodnjih ljudi su izdržali ove testove, i to uspješno, jer je milost Gospodnja bila s njima. Težak je to ispit, iako ne tako težak kao što je slučaj s oboljelima. U pravilu, oni koji se brinu za bolesne ne prolaze isti stupanj tjelesne patnje. Ipak, oni koji imaju odgovornost brinuti se za drugu osobu često su pod velikim emocionalnim i mentalnim stresom. Bog nije nepravedan da zaboravi mnoge napore ljubavi ovih dragih, u tome što vjerno služe njegovim svetima, rado polažući svoje živote na ovaj način, kao što je pokazao da je njegova volja. —Hebrejima 6: 10

POSEBNE POVLASTICE POSVEĆENIH

Vjernici dobivaju toliko milosti od Boga da bi neuspjeh u održavanju stava vedrine čak i tijekom teških kušnji bio dokaz da živimo ispod svojih povlastica. Takvo stanje pokazalo bi se štetnim za naše duhovno zdravlje. Neke od ovih posebnih milosti uključuju opravdanje, duhovno rođenje, poznavanje Božjeg plana, sljedbeništvo, preobraženi um, molitveni pristup Bogu, oprost, mogućnosti služenja, zajedništvo i anđele čuvare. Ovi dokazi Očeve milosti i ljubavi trebali bi promicati vedrinu i održavati naše duhovno zdravlje. Razmotrimo ukratko svaki od ovih posebnih blagoslova našeg Nebeskog Oca.

Opravljanje nam omogućuje da imamo položaj pred Bogom kao sinovi u ovom trenutku ispred čovječanstva jer smo bili odjeveni haljinom Kristova spasenja. (Izaija 61: 10) “Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava! Tko će osuditi? Krist Isus umrije,

štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu—on se baš zauzima za nas!” (Rimljanima 8: 33, 34) Kako li je dragocjeno ushíćenje koje proizlazi iz spoznaje da smo prihvaćeni u Ljubljenom.—Efežanima 1: 6

Duhovno rođenje je zalog ili predujam da ćemo, ako smo vjerni do smrti, primiti božansku prirodu i konačno biti u prisutnosti Boga s onu stranu vela. “A mi, mi ne primismo duha svijeta, nego Duha koji je od Boga da znamo čime nas je obdario Bog. ... Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati.” (1.Korinćanima 2: 12, 14) Kroz utjecaj Duha Svetoga, možemo cijeniti stvarnosti koje su u cijelosti skrivene od ljudske obitelji. To je zasigurno razlog za radost.—Rimljanima 8: 14-17

Poznavanje Božjeg plana uvjerava nas da smo sposobni vidjeti i shvatiti koje su čudesne stvari u pričuvi ne samo za Crkvu nego i za cijelo čovječanstvo. “Zašto im zboriš u prisposodobama?” On im odgovori: ‘Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano. ... A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju. Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli’.” (Matej 13: 10, 11, 16, 17) Kada ovo razumijevanje usporedimo s osjećajem očaja koji obuzima one koji su zaslijepljeni protivnikom, koliko bismo samo trebali biti zahvalni.—Ivan 8: 32

Povlastica **sljedbeništva** u slijedenju Učiteljevih stopa i na kraju življenju i vladanju s njim kao svećenika i kraljeva nije bila ponuđena prije sadašnjeg Evandeoskog doba. Ova će ponuda uskoro zauvijek prestati. Koliko bismo trebali biti oduševljeni visokim pozivom i mogućnošću da budemo dio Malog stada.—Matej 16: 24; Luka 12: 32; 2.Timoteju 1: 9

Preobraženi um mijenja nas od služenja grijehu i

sebi do shvaćanja i vršenja volje Božje u našim životima. (Rimljanima 12: 2) Sa sve većim apetitom za Svetim pismom i primjenom njegovih načela, proizvodimo plod, narav našeg Gospodina Isusa. Također ga promatramo u našoj braći, obogaćujući tako naše kršćansko bivanje i kristalizirajući svoju narav. "Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona."—Galaćanima 5: 22, 23

Molitva, odnosno zajedništvo s Bogom, izvor je utjehe koja se ne može opisati. Doživljavamo kušnje i tuge, ali one su olakšane kad smo ojačani Božjim Duhom i njegovom providnosnom prevlašću, što rezultira unutarnjim osjećajem smirenosti. (Ivan 15: 7) U molitvi možemo umjesno tražiti snagu da nadvladamo sklonosti tijela. S tim u vezi, apostol Pavao nas podsjeća: "Jer iako živimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu. (Ta oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego božanski snažno za rušenje utvrda.) Obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se podiže protiv spoznanja Boga i zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu." (2.Korinćanima 10: 3-5) Sotona je uvijek oprezan, lukav protivnik koji koristi naše tijelo za rat protiv Novog stvorenja. "Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima."—Efežanima 6: 12

Izvjescnost Božjeg **oprosta** upućena nama uklanja obeshrabrenje koje bi nas inače učinilo potištenima, jer znamo da opetovano griješimo. "Jer padne li pravednik i sedam puta, on ustaje, a opaki propadaju u nesreći." (Mudre izreke 24: 16) Blagoslov oprosta prilika je za trajnu zahvalnost za Očevu milost, koja pojačava naš osjećaj duhovnog blagostanja.—1. Iva-

nova 1: 9

Mogućnosti služenja u Gospodnjem vinogradu daju nam osjećaj ispunjenja. Mjera naše ljubavi prema Bogu može se mjeriti našom radošću u pomaганju, blagoslivljanju i tješnju drugih na razne načine. Zadovoljstvo koje postižemo pomažući našoj braći uz Očevu odobravanje naših postupaka još je jedan dokaz našeg duhovnog zdravlja. Nemaju svi Gospodinovi ljudi iste sposobnosti za služenje, ali svatko bi trebao biti vjeran u korištenju svih svojih talenata i privilegija. Neki koji žele biti Učitelji javni sluge možda ne prepoznaju veliku radost koju doživljavaju oni koji vjerno služe u sjeni, koje poznaje samo naš Nebeski Otac. Pavao je napisao: “Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem”, i također, “Ljubavlju služite jedni drugima.” (Rimljanima 12: 10; Galaćanima 5: 13) Služenje Gospodinu je često teško. Unatoč tome, trebamo biti strpljivi u nevolji, veselo se podvrgavajući svim nedaćama koje Gospodin, u svojoj ljubavi, može dopustiti da dođu na nas.—1.Ivanova 3: 16; 4: 12

Zajedništvo podrazumijeva našu blisku povezanost s Ocem, njegovim Sinom Kristom Isusom i drugim članovima bratstva. Dok razmišljamo o Božjoj riječi i razgovaramo o svetim stvarima, možemo osjetiti božansku prisutnost u našim životima i shvatiti da nikada nismo sami u našem kršćanskom bivanju. Ova je stvarnost izvor trajnog ohrabrenja i radosti.—1.Ivanova 1: 3, 7; Djela apostolska 2: 42, 46, 47

Anđeli čuvari su nevidljivi posrednici koji nas štite od zla koje nas okružuje. Ova zaštita, s pravom cijenjena, umanjuje duh straha koji bi nas inače mogao obuzeti dok hodimo u vjeri, nastojeći vršiti Božju volju. Kako možemo ne obožavati i ne veličati našeg

Nebeskog Oca, koji se brine za sve naše potrebe?—
Psalmi 34: 7; Matej 18: 10; Hebrejima 1: 13, 14

OČITAVANJE VEDRINE U FILIPIMA

Bez sumnje, sve gore navedene povlastice uživali su Pavao i Sila dok su zajedno putovali u služanju evanđelja. Snaga proizašla iz njihovog božanskog odnosa pomogla im je da budu vedri u Filipima, iako su bili pretučeni i zatvoreni. To se dogodilo nakon što je Pavao zapovjedio zlom duhu da ode od mlade žene koja se pretvarala da predviđa budućnost. Zbog toga njezini gospodari više nisu mogli profitirati od njezine navodne sposobnosti.

Izvrješće glasi: “Pošto ih izudaraše, bace ih u tamnicu i zapovjede tamničaru da ih pomno čuva. Primivši takvu zapovijed, uze ih on i baci u nutarnju tamnicu, a noge im stavi u klade. Čudesno oslobođenje Oko ponoći su Pavao i Sila molili pjevajući hvalu Bogu, a uznici ih slušali.” (Djela apostolska 16: 23-25). Zasiurno je njihovo vedro držanje u takvim poteškoćama mnogo govorilo o visokom stupnju njihovog duhovnog zdravlja i tako ispunilo duh savjeta: “Radujte se u Gospodinu uvijek!”—Fiipljanima 4: 4

DODATNO OHRABRENJE OD JAKOVA

Jakov je napisao: “Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje znajući da prokušanost vaše vjere rađa postojanošću. Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostatka.” (Jakovljeva 1: 2-4) Možemo shvatiti zašto je ovu sposobnost vedrine toliko bitno razviti dok se sada pripremamo za našu ulogu u Mesijanskom kraljevstvu kako bi pomogli ponovno pomiriti čovječanstvo s Bogom. Kada se palo čovječan-

stvo probudi iz grobnice, svatko će se vratiti s istim stanjem uma kakvo je imao prije smrti. Međutim, jamstvo vjernim članovima crkve je da će biti potpuno opremljeni da pomognu čovječanstvu na putu svetosti i povratku do savršenstva. (Izaija 35: 8-10) Ovo će biti veliki izvor radosti za nas iza vela dok budemo sudjelovali s Kristom u izvršavanju djela ispunjenja Božjeg vječnog nauma za njegovu zemaljsku djecu.

Tijekom razdoblja suda u Mesijanskom kraljevstvu, ljudska će se obitelj postupno vraćati iz groba. Bit će potrebno veliko obrazovanje kako bi im se pomoglo na putu svetosti u pripremi za njihov test odanosti pravедnosti tijekom “malo vremena” na kraju kraljevstva. (Otkrivenje 20: 3) Ovo razdoblje sudnjeg dana imat će nepopustljivu vladavinu pravедnosti, ali to će također biti vrijeme kada će pravda biti ublažena milosrđem kako bi se pomoglo svakome tko je voljan piti “vodu života zabadava”.—Otkrivenje. 22: 17

VJERA I VEDRINA

Sveto pismo stavlja veliki naglasak na temu vjere. U Hebrejima 11: 6 stoji: “Bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu.” Petar nam govori da ćemo dodavanjem određenih karakternih osobina našoj vjeri osigurati bogat ulazak u vječno Kraljevstvo našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista; i da nikada nećemo posrnuti. (2.Petrova 1: 5-11) Kako bi netko mogao razviti krotkost, što znači radosno pokoravanje božanskoj volji, bez jake vjere? Tijekom starozavjetnih vremena, na primjer, Bog je tražio od Abrahama da prinese Izaka kao žrtvu, što je on poslušno bio spreman učiniti, čime je potvrdio svoju vjeru i pouzdanje u Boga. Nebeski Otac nije dopustio Abrahamu da doista ubije Izaka. Kao zamjenu, Bog je poslao ovna da zauzme njegovo mjesto na žrtve-

niku. (1.Mosijeva 22: 1-13) U skladu s tim Isus je kasnije prepoznat u Bibliji kao “Jaganjac Božji”. Dao je svoj život kako bi Adam i njegovo potomstvo—cijelo čovječanstvo—mogli biti oslobođeni “grijeha svijeta” i imali priliku vjerovati i živjeti vječno.—Ivan 1: 29

Istinski Isusovi sljedbenici koji s njime čine Abrahamovo sjeme vjere, također polažu svoje živote u žrtvu. (Galaćanima 3: 16, 26-29) Ovo je uvjet pod kojim se smatraju dostojnima sudjelovati s Isusom u budućem djelu blagoslova “svih plemena zemlje”. (Otkrivenje 14: 1, 4; Djela apostolska 3: 25, 26) Živeći životom žrtve, kako se strpljivost i radosna izdržljivost mogu njegovati pod takvim okolnostima, bez snažnog mentalnog uvjerenja da su to osobine koje Gospodin traži u nama? Kako li je samo istinito da je “vjera već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo.”—Hebrejima 11: 1

ZAKLJUČNE MISLI

Održavanje vedrine pomaže dobrom duhovnom zdravlju. To je važan aspekt našeg kršćanskog bivanja ako želimo ostati vjerni svom pozivu. Dok pokušavamo nadvladati svaku sklonost obeshrabrenju, budimo budni spram našeg molitvenog života, očuvajmo vjernost u okupljanju s našom braćom i ispunjavajmo svoje zavjete posvećenja. Zatražimo i mi sami i ponovimo svima koji imaju sluh mnoga prekrasna Božja obećanja koja se nalaze u Svetom pismu. Ovo ne samo da će nam sada pomoći da održimo vedrinu, nego ako budemo vjerni u obavljanju svih ovih stvari, imat ćemo radost sudjelovanja u činu pomaganja vraćanja čovječanstva do savršenstva izgubljenog u Edenu.

Neka nas ohrabre riječi Učitelja koji nas je uvjeravao da možemo biti više od pobjednika: “To vam

rekoḥ da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali
hrabri budite—ja sam pobijedio svijet!”—Ivan 16: 33 ■

Image © by Kotkoa - stock.adobe.com

OBEĆANJA

“Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina. Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini. Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene.”

Ivanu 17: 14-20

* * *